

Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial în cauza T-161/17

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 151 din 15 mai 2017)

(2017/C 231/74)

Comunicarea în cauza T-161/17, Le Pen/Parlamentul, se citește astfel:

„Acțiune introdusă la 11 martie 2017 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-161/17)

(2017/C 151/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentanți: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 6 ianuarie 2017, adoptată în aplicarea articolelor 33, 43, 62, 67 și 68 din Decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 «privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European», cu modificările ulterioare, prin care s-a constatat o creanță față de reclamantă în sumă de 41 554 euro cu titlu de sume plătite în mod nejustificat în cadrul asistenței parlamentare și prin care se motivează recuperarea acesteia și se însărcinează ordonatorul competent, în colaborare cu contabilul instituției, să procedeze la recuperarea sumei amintite în aplicarea articolului 68 din normele de aplicare și a articolelor 66, 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- anularea notei de debit nr. 2017-22 din 11 ianuarie 2017, prin care se informează reclamanta cu privire la faptul că, prin Decizia Secretarului General din 6 ianuarie 2017, s-a constatat în privința sa o creanță de 41 554 euro, [și se dispune] recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară [în aplicarea] articolului 68 din normele de aplicare și a articolelor 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea Parlamentului European la plata către doamna Le Pen, cu titlu de rambursare a cheltuielilor de judecată recuperabile, a sumei de 50 000 de euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe vicii care afectează legalitatea externă a actelor atacate. Acest motiv este împărțit în cinci aspecte:
 - primul aspect, potrivit căruia competența în materie de decizii financiare privind deputații ar reveni Biroului Parlamentului European, iar nu Secretarului General;
 - al doilea aspect, potrivit căruia Biroul Parlamentului European nu ar putea modifica natura și întinderea competenței sale. Or, în privința soluționării unor probleme financiare referitoare la un deputat european, Secretarul General nu ar justifica nicio delegare validă din partea președintelui Biroului Parlamentului care să îi dea puterea de a adopta și de a notifica actele atacate;
 - al treilea aspect, potrivit căruia actele atacate nu ar fi suficient motivate și ar da dovadă de un caracter arbitrar;
 - al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură;

-
- al cincilea aspect, întemeiat pe absența unei examinări personale a dosarului de către Secretarul General al Parlamentului European.
2. Al doilea motiv întemeiat pe vicii care afectează legalitatea internă a actelor atacate. Acest motiv este împărțit în șase aspecte:
- primul aspect, întemeiat pe o atingere adusă principiilor încrederii legitime și securității juridice;
 - al doilea aspect, întemeiat pe inexistența faptelor invocate în susținerea actelor atacate;
 - al treilea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de putere;
 - al patrulea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de procedură;
 - al cincilea aspect, întemeiat pe caracterul discriminatoriu al actelor atacate și pe existența unui *fumus persecutionis*;
 - al șaselea aspect, întemeiat pe lipsa de independență a OLAF.”
-